

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – postępowanie wszczęte przez „Paysera LT” UAB, dawniej „EVP International” UAB

(Sprawa C-389/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podejmowanie działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego – Dyrektywa 2009/110/WE – Artykuł 5 ust. 2 i 3 – Przepisy dotyczące funduszy własnych – Fundusze własne wymagane do prowadzenia działalności związanej z emisją pieniądza elektronicznego – Pojęcie „działalności związanej z emisją pieniądza elektronicznego” – Emisja pieniądza elektronicznego na rzecz sprzedawcy według wartości nominalnej otrzymanych środków pieniężnych

(2019/C 93/14)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Paysera LT” UAB, dawniej „EVP International” UAB

przy udziale: Lietuvos bankas

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE, należy interpretować w ten sposób, że usługi świadczone przez instytucje pieniądza elektronicznego w ramach transakcji płatniczych, takie jak usługi rozpatrywane w postępowaniu głównym, stanowią działalność związaną z emisją pieniądza elektronicznego w rozumieniu przywołanego przepisu, o ile powodują emisję lub wykup pieniądza elektronicznego w ramach jednej i tej samej transakcji płatniczej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 stycznia 2019 r. – Deza, a.s. / Europejska Agencja Chemikaliów, Królestwo Danii, Królestwo Niderlandów, Królestwo Szwecji, Królestwo Norwegii

(Sprawa C-419/2017 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH) – Załącznik XIV – Sporządzenie listy substancji wymagających uzyskania zezwolenia – Umieszczenie na liście substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV – Aktualizacja umieszczonego na liście wpisu substancji ftalan di(2 etyloheksylu) (DEHP) – Błędy w wykładni i zastosowaniu rozporządzenia REACH oraz naruszenie zasady pewności prawa – Przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów – Zakres kontroli

(2019/C 93/15)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Deza, a.s. (przedstawiciel: P. Dejl, advokát)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: W. Broere, N. Herbatschek i M. Heikkilä, pełnomocnicy, wspierani przez M. Procházkę i M. Maškovą, advokáty), Królestwo Danii (przedstawiciele: J. Nymann-Lindegren i M. Wolff, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów, Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev i L. Zettergren, pełnomocnicy), Królestwo Norwegii

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Deza, a.s. pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Królestwo Danii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 z 4.9.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG / Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Sprawa C-430/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Umowy zawierane na odległość – Artykuł 6 ust. 1 lit. h) – Obowiązek poinformowania o prawie do odstąpienia od umowy – Artykuł 8 ust. 4 – Umowa zawierana przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, przewidującego ograniczoną przestrzeń lub ograniczony czas na przedstawienie informacji – Pojęcie „ograniczonej przestrzeni lub ograniczonego czasu na przedstawienie informacji” – Ulotka informacyjna załączona w czasopiśmie – Poczтівка zamówieniowa z hiperłączem odsyłającym do informacji o prawie do odstąpienia od umowy

(2019/C 93/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Sentencja

Oceny kwestii, czy w konkretnym wypadku dany środek porozumiewania się na odległość przewiduje ograniczoną przestrzeń lub ograniczony czas na przedstawienie informacji zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG oraz dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy dokonywać z uwzględnieniem wszystkich cech technicznych komunikatu handlowego przedsiębiorcy. W tym względzie od sądu krajowego należy sprawdzić, czy uwzględniając przestrzeń i czas komunikatu oraz minimalny rozmiar pisma typograficznego, który byłby odpowiedni dla przeciętnego konsumenta będącego odbiorcą rzeczonożego komunikatu, wszystkie informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 wspomnianej dyrektywy, mogą zostać obiektywnie przedstawione w ramach owego komunikatu.

Artykuł 6 ust. 1 lit. h) i art. 8 ust. 4 dyrektywy 2011/83 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdy umowa zostaje zawarta przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, przewidującego ograniczoną przestrzeń lub ograniczony czas na przedstawienie informacji oraz gdy istnieje prawo do odstąpienia od umowy, przedsiębiorca jest zobowiązany udzielić konsumentowi informacji – z wykorzystaniem tego konkretnego środka i przed zawarciem takiej umowy – o warunkach, terminach oraz procedurze korzystania z tego prawa. W takiej sytuacji przedsiębiorca ów powinien przekazać konsumentowi wzór formularza odstąpienia od umowy zawarty w części B załącznika I do wspomnianej dyrektywy za pośrednictwem innego źródła, w prostym i zrozumiałym języku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.